

Formační cyklus Mezinárodní rady SFŘ na rok 2014

Díl č. 2: Sv. Ludvík a veřejné působení křesťanů

„Jak úžasná byla jeho spravedlnost! Skoro se jí dalo dotknout. Byl schopen sedět téměř nepřetržitě na podlaze nebo na koberci a naslouchat soudním záležitostem, zejména pokud se týkaly chudých a sirotků. Chtěl se ujistit, že dojdou spravedlnosti.“ (papež Bonifác VIII.)

„Zalíbí-li se Našemu Pánu, abys dostal pomazání francouzských králů, snaž se mít ctnosti, jež náleží králům, tj. nikdy neodděluj svou osobu od spravedlnosti (...). Vědomě stůj na straně chudáka více než na straně boháče, dokud není známa pravda, a když ji poznáš, učíš Spravedlnost.“ (Sv. Ludvík svému synu Filipovi)

HISTORICKÝ POHLED: „SV. LUDVÍK SE PODŘIZUJE MODELU KŘEŠŤANSKÉHO KRÁLE“

Sv. Ludvík usiloval naplnit co nejlépe všechny povinnosti křesťanského krále. Považoval se za zodpovědného nejen za materiální blahobyt, ale také za duchovní pohodu svého lidu. Potlačoval zneužívání královské administrativy a požadavky šlechty a snažil se posílit a zpřístupnit spravedlnost pro všechny a zajistit, aby byla pro všechny stejná. Zejména se zajímal o chudé (GK 22)

Sv. Ludvík byl "tvůrcem míru" uvnitř Francouzského království. Opakovaně jednal jako prostředník v konfliktech mezi cizími panovníky, byl také poslem pokoje mimo své království.

Aby zlepšil mravy svých občanů, silně trestal rouhání; zakázal hazardní hru a prostituci v centru města.

PASTORAČNÍ POHLED: „ODVAHA UČINIT VEŘEJNÝ ZÁVAZEK“

Sv. Ludvík je vzorem pro současné politiky. (GK 20.2) Kvůli jeho vzoru se mnoho sekulárních františkánů angažovalo v politice, např. Thomas More, Garcia Moreno, Giorgio La Pira, František Nosek, Konrad Adenauer, Alcides de Gasperi, atd.

Křesťané se někdy brání vstoupit do politiky a křesťanští politici se málo odvažují bránit Církev. Co nám o tom říká naše Řehole a Konstituce?

OD SV. LUDVÍKA DO DNEŠNÍCH DNÍ...

Následovat Krista

Po celou dobu svého veřejného života se Ježíš angažoval, sám sebe vydal a riskoval, že nebude lidmi a dokonce ani svými učedníky pochopen. Jaké pasáže Evangelia nás přivádějí k „Ježíšově angažovanosti“?

Duchovní život

My křesťané jsme od Boha dostali povolání k účasti na příchodu Jeho Království Spravedlnosti a Pokoje. Mobilizuje nás toto poslání? Jaké jsou naše skutečné závazky v tomto ohledu dnes? Mohli bychom si spolu znovu přečíst Řeholi 15 (GK 12.2; GK 22.23)?

Jaké naše závazky (ve spolcích, v zaměstnání, v politice, v zájmových skupinách) nás proměňovaly do dnešní podoby?

Jak naše různé závazky (ve spolcích, profesní, politické, atd.) živí náš duchovní život a naopak, jak nás náš duchovní život pobízí k přijetí závazku?

Být ve světě

Co nás mobilizuje k závazkům určených dnešku nebo pro naši současnou společnost? Kam bychom chtěli hlavně směřovat svou energii a proč?

Známe skutečně podmínky těch, kteří žijí na okraji společnosti, na periferii? Jaká je míra našeho rozhořčení a odporu tváří tvář nepřijatelnému?

Jaká kritéria volíme při volbách? Jak si prověřujeme muže a ženy na kandidátkách?

Formace

Křesťan je pozván, aby znal do hloubky Sociální nauku Církve a aby sám sebe formoval, aby mohl zaujmout názor v složitých debatách (bioetika atd.). Je to náš případ? Jak utváříme své myšlení: četbou (Kompendium sociálního učení Církve, apod.)? Účastí na konferencích a přednáškách? Na webu CIOFS?

Dotazování

V pátek 7. června 2013 papež František nabádal křesťany k účasti na politice. "Účast v politice je povinností pro křesťana. My křesťané nemůžeme "hrát roli Piláta", a umývat si nad tím ruce, nemůžeme. Musíme se účastnit politiky, protože politika je jednou z nejvyšších forem charity, protože hledá společné dobro." Dodal v souladu se sv. Tomášem Akvinským: „Křesťanští laici musí pracovat v politice ... politika se stala příliš špinavou: ale ptám se sám sebe: Proč se stala špinavou? Proč nejsou křesťané účastni v politice v duchu Evangelia?“

Jak na mě působí tato slova?¹

ŽÍT V SOULADU S 2. VATIKÁNSKÝM KONCILEM

Koncil nyní přistupuje k naléhavějším praktickým důsledkům a zdůrazňuje úctu k člověku: každý musí považovat bližního, nikoho nevyjímaje, za „druhé já“ a musí mít ohled především na jeho život a prostředky nutné k životu důstojnému člověka, (Srov. Jak 2,15-16.) jinak by se podobal onomu boháči, který vůbec nedbal o chudého Lazara (srov. Lk 16,19-31).

Zvláště v dnešní době máme naléhavou povinnost chovat se jako bližní vůbec ke každému člověku, a kdekoli se s ním potkáme, poskytnout mu účinnou službu, ať je to ode všech opuštěný starý člověk, ať nespravedlivě přehlížený pracující cizinec, ať vyhnanec, ať nemanželské dítě nezaslouženě trpící za hřích, kterého se nedopustilo, ať hladovějící, který se dovolává našeho svědomí a připomíná tím slova Páně: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 15,40).

Všechno, co je přímo proti životu, jako vraždy všeho druhu, genocidy, potraty, euthanasie i dobrovolná sebevražda; cokoli porušuje nedotknutelnost lidské osoby, jako mrzačení, tělesné nebo duševní mučení, pokusy o psychické násilí; co uráží lidskou důstojnost, jako nelidské životní podmínky, svévolné věznění, deportace, otroctví, prostituce, obchod se ženami a s mladistvými; a také hanebné podmínky práce, když je s dělníky zacházeno jako s pouhými výrobními prostředky, a ne jako se svobodnými a odpovědnými osobami; všechny tyto věci a jim podobné jsou opravdu ostudné, vnášejí nákazu do lidské civilizace a poskvřňují více ty, kteří je dělají a tím velice zneuctívají Stvořitele než ty, kteří trpí bezpráví.

ŽÍT EVANGELIUM (MAT 5, 1-2, 13-16)

Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je: „...Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

